

הרקדנית פניה חכם הגיעה לארץ

"הרקוד האמנותי בארץ נתון עתה במשבר עמוק", נאנתה לא מכבר אחת הרקדניות המפורסמות שלנו בשיחה פרטית. "הרקדניות החזיקות, המייצגות אסכולה אירופית מלפני שלושים שנה, אינן מסוגלות עוד לבטא את המציאות החדשה שלנו. ואילו הדור הצעיר, ילידי הארץ, לא הוציא עדיין מתוכו רקדנים ורקדניות בעלי שעור קומה וכושר יצירה מקורי".

יחנך, שמשבר זה יש בכוחו להסיק ביד את הצפיה הרבה בה מקדם הציבור חובבי הרקוד בארץ את פניו של כל אמן המביא לנו מן הרוח הרעננה של האסכולה החדשה בעולם. עתה, כשבאה אלינו אחת הרקדניות המודרניות ניסיונות הידועות מהוליבוד, תהפוך צפיה זו להתענינות פעילה.

פניה חכם, הרקדנית היהודית האמריקנית, היא אחת מתלמידותיה של מרת גרא האם המפורסמת, כוכבת הרקוד המודרני החשוב ביותר בעולם, שרגילים לכנותה באמריקה בשם "פיקאסו של הרקוד". הרקוד החדש, המעדיף את כוח המבצע על היופי הקלאסי, מבוסס — לדברי פניה חכם — על "ריתמוס המביע את קצב החיים בימינו".

אחד ההבדלים העיקריים בין הרקוד קוד הקלאסי לבין הרקוד המודרני הוא שהרקדנית המודרנית חייבת להיות אישיות יצרנית. היא יוצרת לעצמה את הקוריאוגרפיה שלה. לפיכך עליה לקלוט את ריתמוס החיים ולהבחין היטב בכל הנעשה סביבה.

הרקוד של פניה חכם מבוסס בעיקרו על הפולקלור באמריקה. היא משתדלת להביע בריקודה את מצוקתו של האיש הקטן הנרמס בין הגלגלים הנעים בקצב אמריקני קרובים לליבה ביותר הכושמים, השעיר-לעזאזל העיקרי בהיותו האמריקני, אשר את מלחמתם היא לוחמת על במת הרקוד. אחד המספרים העיקריים בתכניתה מוקדש לכיבוש הציור הנפול קרבן למשפט ליניץ, בשעה שאמו וכלתו מחכים לבואו ביום הנישואים.

מספר שני, אף הוא אופייני למגמתה של פניה חכם, מתאר את הנערה האמריקנית העובדת בכרך השגעוני, את בדידותו העצומה, את הפרט הקטן בקרב ההמון החפזני, את ההווי האפרורי של חוסר-אהבה וחוסר-הנאה של האדם הבודד.

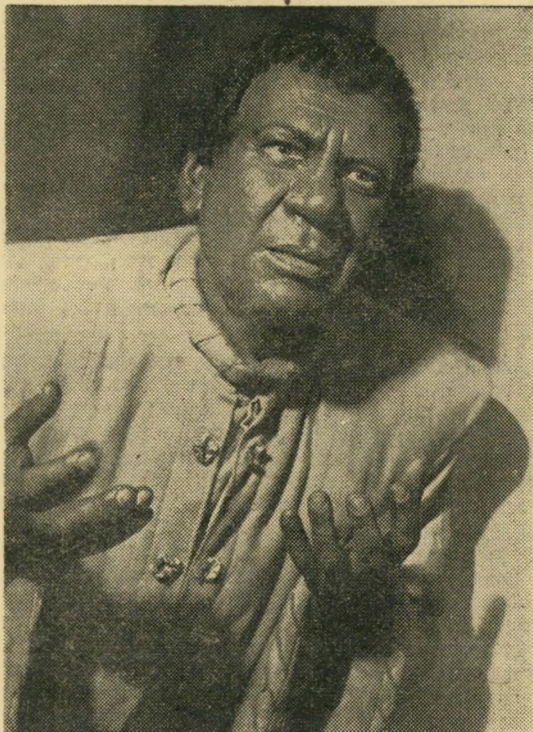
קינת אדם, המבכה את בניה אשר נספו בהפצצה, מדיגימה אף היא את כושר הביטוי של הרקוד המודרני.

ביקורה של פניה חכם בארץ לא יאריך הפעם, והיא לא תיתן אלא ששה רסיטאלים, אולם יש לקוות, שנסיון זה יעורר גם רקדניות אחרות בעולם לבקר בארץ, כדי לרענן את הרקוד המקומי ולהביאו שוב במגע עם ההתפתחות היות האחרונות של האמנות בעולם. אחותה, הרקדנית קורין חכם, המחברת של כמה ספרים ידועים על הרקוד העממי העברי, נישאה לא מכבר לצייר להושע קורבסקי מוכרו-יעקב והשתקעה בארץ.

הצילום בשער: קאופמן

כתבי יד שלא נדפסו לא יוחזרו לבעליהם ואפילו צורף בול לכתב היד.

"אותלו" לשקספיר ב"הבימה"

משמאל לימין: דס-דמונה, אשת אותלו (ש. רביד), אותלו, אמליה, אשת יאגו (ח. רובינא), לורדוביקו (נ. בוכמן), מונטנו (ש. רודן-סקי) ויאגו (ש. פינקל).

הצילומים: אלכסנדר

א. מפקין מגדמ את אותלו ה"כוש"

הרקדנית פניה חכם המבקרת בארץ

יחיה נמל הכרותו של שר התחבת-אביב בורה, מר דוד רמז, שהוא מומין את בעלי היכולת להשקיע כסף בבנין נמל עמוק מים בתל-אביב יכולה היתה להתפרש כ"סטיה קאפיטליסטית" מצד מנהיג של מסא"י. מה פתאום נותנים דריסת-רגל להון הפרטי? — תמהו פועלי הנמל, שהם ברום מאנשי מפ"ם.

ענה להם אחד המקורבים לשר ואמר:

— אורבה, יתנו הבורגנים את הכסף. מה אתם מפחידים? שלאחר הקמת הנמל ירצו להיות פועלים, לעבוד בסבלות או בסווארות במקומם? אין כל חשש לכך.

ואחד מבועלי ההון העיר:

— לא מצאה כבר הממשלה עסק אחר להציע להון הפרטי אלא — להיטיל את הכסף הימה...

י. חוזה

הגנת המתרוקת

דלת ביתה — תערוכת מסים בולים ואותות מכל התרומות צובעים את דלתה סגונית. בטרם תצלצל בפעם מון מוטב ותיזכר במסי העבר ותאמר: "המסים — אספקלרית ההיסטוריה הם".

כופר הישוב מי יודע? על דלת ביתה דבוק תו שהצהיב מיושן — "תרומת חמישה מיל לכופר הישוב שנת תרצ"ז". משרת בולי קק"ל עתיקים משתקפים פני וייצמן, שפירא, ביאליק וצ'רינובסקי. בולי קרן היסוד מייצגים את חניאת ורגניה וביניהם בית הכנסת "החורבה" בעיר העתיקה בירושלים.

בדירה "היסטורית" זו גרה גנת רוקה. יום יום, בדיוק כרונומטי היא צועדת לעבודתה, ובשעה קבועה חודרת הביתה. השכנים מכונים שעוניהם לפי מצעדיה.

דירתה מרוהטת בטוב טעם. מדי שנה מוסיפה היא רהיט לרהיטה. מספרים שקנתה רדיו ענקי, הקולט את כל תחנות השידור בעולם, אלא שלא ידעה כיצד לסגל בו, והוא נשאר מכוון על "קול ישראל" בלבד. על ארון מטבחיה — תערוכת כלי בישול המפגינה את התפתחות התעשייה הגסטרונומית.

לצד הפתיליה האסורה מבהיק פרימוס חדיש, שראש-כסף לו והוא נוצץ מחוסר שימוש. בפניה ניצבת מכונת בישול על גז לתפארת, ולצדה צלחות חשמליות חדשות. אלא שאין היא מבינה שלת כלל בבית; כל מזונותיה ניתנים לה במטעדה, ואין המטבח אלא תפאורה בלבד. כל מעייניה בגן הילדים ובא-סוף. היא אוספת הכל, נוסף לתווי מסים וקבלות וכלי בישול, היא אוספת ספרים. בארון זכוכית מחודר ניצבים ללא שימוש ספרי היסטוריה ומילונים, אטלסים ורומנים.

בשעות המנוחה יושבת הגנת המרוקת על מטתה, וקוראת את שמות הספרים שלה מעל גבי הספרים בארון — ונהנית.

פסנתרים
פתיחות ידועות — מבחר גדול
ופטרמן את יין, ת.א. רח רשי